

EUCHARISTIEVIERING SINT-PAULUSKERK
zondag 10.30 u

PASTOOR Paul SCHEELEN
Onthaal, pastoraal gesprek, doop,
huwelijk, uitvaart
pastoor@sint-paulusparochie.be
0476/34 69 12

PAROCHIESECRETARIAAT
Sint-Paulusstraat 22, 2000 Antwerpen
03/231 33 21

KERKFABRIEK SINT-PAULUS
Voorzitter Walter Vrinssen
PR, kerkgebouw en crypte
03/231 31 48 of 0477/50 01 90
kerkfabrieksintpaulus@skynet.be

CONCERTEN EN EVENEMENTEN
Leo Van achter
0473/97 83 36
leo.vanachter@skynet.be

TOERISME EN RONDLEIDING
Sint-Paulusvrienden:
sintpaulusvrienden@proximus.be
Robert Vanherp 0495/57 02 92
Walter Geluyckens 0494/44 82 53

26ste jaargang nr. 3
juni 2016

Sint-Pauluskrantje

EUCHARISTIEVIERINGEN JUNI 2016

Zo 5 10.30u Orgelmis - voorganger pastoor Paul Scheelen
Zo 12 10.30u Orgelmis - voorganger Z.E.H. Louis Soetewey
Zo 19 10.30u Orgelmis - voorganger pastoor Paul Scheelen
Zo 26 10.30u Koormis - voorganger pastoor Paul Scheelen

Zondag 26 juni jaarlijkse plechtigheid voor de Broederschap Sint-Petrus & Sint-Paulus van het diamantbedrijf.
Volwassenendoop van Germaine Kutemann.

Om 10.30u eucharistieviering opgeluisterd door het "Koninklijk Familiakoor" uit Edegem. Zij brengen oa. de "Missa Caroli Borromei" van Max Filke.

LIEF EN LEED IN ONZE PAROCHIEGEMEENSCHAP

Gedoopt

8 mei: Daniël De Geyter
Arthur Ottevaere
28 mei: Amelie Yernaux

Gehuwd

7 mei: Werner De Geyter en Sabri Spaas
Jeroen Van der Kley en Eline De Smedt

Overleden

28 mei: Madeleine Koninkx, wwe. Karel Dillen

WAT ZIJN DAT TOCH VOOR VAASJES ?

Het is toch een heel gebeuren
als je zusje ondergedompeld wordt in het doopwater.
Maar dan komen twee pottekes tevoorschijn die stevig blinken.
Mijnheer de Bisschop heeft gewijd wat in die pottekes zit.
Het heeft iets te maken met graag zien en met God.

Wat gaat die pastoor nu weer uitsteken?
En waarom moet mama ook een beetje van dat potteke wrijven
in de handen van papa?
Jee! Met hun vier handen zalven ze nu, zoals de pastoor,
mijn zusje Amelie.
Ze zal toch weer niet ziek zijn zeker.
En papa knipoogt naar mama.
Het doet hen precies deugd, die deugnieterij.
Toen zalfden ze ook mijn kop. Alle haren door mekaar.
Ik ga daar eens goed over nadenken.

foto: Catherine Misselyn

MAG HET IETS SUBTIELER....

In het Sint-Pauluskrantje van maart pleitte Bruno voor een subtieler denken en spreken over religie en tegen het cliché dat bijvoorbeeld het christendom als een zoethouder beschouwt, terwijl het voor velen een intieme zoektocht is.

In het Sint-Pauluskrantje van april verscheen het vervolg dat het verschil probeerde uit te leggen tussen de moderniteit (één groot systeem) en de postmoderniteit (eerder een manier van denken dan een groot systeem).

In het huidige nummer staat het slot, waarin wordt gepleit tegen karikaturale en steriele tegenstellingen en voor meer begrip voor alle nuances van de werkelijkheid.

Nu even terug naar het pleidooi van Caputo, die een lans breekt voor een denken dat minder gericht is op het beklemtonen van onoverbrugbare tegenstellingen (bijvoorbeeld religieus denken versus atheïsme). Hij pleit voor een denken dat minder polariseert en daardoor de werkelijkheid in een bredere samenhang ziet dan in strikt gescheiden categorieën.

Jacques Derrida

Ook de Franse filosoof Jacques Derrida (1930 – 2004) pleit voor het verlaten van strikt dualistisch denken, omdat de meeste scheidingen nooit totaal opgaan. Er zijn zones van onbeslistheid, vaagheid, ambivalentie, een soort 'in between'.

Hij is bijvoorbeeld tegen het dualisme geest/lichaam, want beiden beïnvloeden elkaar. Hij is ook gekant tegen het dualisme

man/vrouw en de clichés die daarmee gepaard gaan, want er is een hele wereld tussen beide polen. Hij vindt ook het verschil profaan/sacraal in vele gevallen een verarming, want waar ligt de grens tussen beide?

Tenslotte vindt hij ook het dualisme religieus/atheïstisch te simplistisch. Atheïsten hebben vaak het fenomeen 'religie' gereduceerd tot een positie die ze vanuit hun eigen wereldbeeld gemakkelijk kunnen verwerpen, en omgekeerd.

Maar er zijn ondertussen veel vormen van religieus denken en ook van 'spiritualiteit zonder god'. Zeer algemeen wordt met dat laatste gewoonlijk bedoeld een spiritualiteit zonder beeld van een persoonlijke god, of van een godsbeeld in het algemeen. Het gaat hier meer om openheid voor het mysterie van het bestaan.

Ook in onze gesecculariseerde tijd blijven vele mensen gevoelig voor ervaringen die ons soms kortstondig helen, en waarbij wij ons verbonden kunnen voelen met wat ons overstijgt.

Ervaringen van kortstondige verbondenheid met de andere en met het groter geheel.

In zijn boek *Religion for Atheists* (2012) schrijft de Britse filosoof Alain de Botton dat zulke spirituele ervaringen nog springlevend zijn in onze gesecculariseerde tijd.

Voor hem zijn dit gevoelens die de mensheid toebehoren, en niet de eigendom zijn van bepaalde religies. Hij ijvert ervoor deze levensdimensie terug haar plaats te geven in onze gesecculariseerde samenleving.

Ik kan mij vinden in zijn betoog. Het spirituele is voor mij aandacht voor het goede (in de zin van betekenisvol) leven, voor de andere (want de mens kan moeilijk gelukkig zijn in een wereld met zoveel ongelukkigen, en gelukkig maar!) en voor wat omvatbaar maar niet grijpbaar is.

Dit werd kernachtig geformuleerd door de joodse filosoof Martin Buber (1878 – 1965):

'Beginnen bij zichzelf, maar niet eindigen bij zichzelf; zich als vertrekpunt nemen, maar niet als doel; zichzelf kennen, maar zich niet bekommeren om zichzelf'.¹

De christelijke en boeddhistische tradities bijvoorbeeld zijn pogingen om daarmee om te gaan, met vallen en opstaan. Ze bevatten een schat aan verhalen en ervaringen, die ons kunnen aanspreken en inspireren. Het zijn mijlpalen van afgelegde wegen en kunnen

¹ Martin Buber, *Le chemin de l'homme*, Editions du Rocher, Monaco, 1999.

richtingen aanwijzen. Maar ze mogen geen grenspalen zijn die ons verbieden verder te zoeken of te denken. Wie kan er het laatste woord hebben in wat nauwelijks verwoordbaar is?

Indien inspiratie verstart en dogmatisch wordt, klapt de poort naar het onuitsprekelijke dicht, meent Walter Weyns, socioloog aan de Universiteit Antwerpen. In het onder zijn redactie verschenen boek *Gedoofde kaarsen en uitslaande vlammen. De secularisatie onder de loep* (2015)² geeft Weyns een goede beschrijving van wat hij de 'algemene vloeibaarheid' van onze tijd noemt. Hij heeft het over de 'algemene vloeibaarheid' waarbij instituties, waarden en zekerheden gedeeltelijk ontbonden en gereconfigureerd worden: huwelijk en gezin, recht en moraal, kennis en onderwijs enz.... Het gaat hier niet over een waardeoordeel, maar om een beschrijving van wat gaande is.

Dit fenomeen doet zich ook voor bij religies en religiositeit.

De rotsvaste zekerheden en hiërarchieën van de religies komen voor veel hedendaagse religieus gevoelige of zoekende mensen absurd over. Inderdaad, hoe kan men rotsvaste en onveranderlijke zekerheden koppelen aan uitspraken en visies over wat onzichtbaar, onvatbaar en onnoembaar is.

Ik denk dat de hedendaagse moderne mens zich herkent in Weyns' mening dat de kern van de religie juist het onbepaalde, niet categoriseerbare en fascinerende is. De hedendaagse mens uit de 'vloeibare samenleving' heeft vaak moeite met een te strak begrip 'God', maar voelt zich als een vis in het water van het onnoembare en het onbekende, waarvan hij als minuscuul wezen deel uitmaakt.

Dit gevoel kan een poort zijn naar het religieuze of spirituele, en een medicijn tegen verstarring. Persoonlijk denk ik dat dit een positieve evolutie kan zijn in een door consumptisme en banale tijdsdoding gedomineerde samen(?)leving. Het is belangrijk tijd te maken om na te denken over de zin en richting van het leven, van de manier waarop we met anderen en met de toekomst omgaan, en over onze plaats in een immense werkelijkheid.

De Britse godsdienstsociologe Linda Woodhead vindt het merkwaardig dat oprechte en doordachte nieuwe vormen van spiritualiteit vaak worden weggelachen als oppervlakkig en egocentrisch.

Vaak zijn het de verschillende traditionele religieuze 'gezagdragers' die daar smalend over doen.

² Walter Weyns (red.), *Gedoofde kaarsen en uitslaande vlammen. De secularisatie onder de loep*, Polis, Antwerpen, 2015.

Ze pleit ervoor de grote groepen gematigde en religieus betrokken personen en hun zoektocht te erkennen en serieus te nemen, en niet alleen de meer traditionele of zelfs fundamentalistische strekkingen. Bij het schrijven van deze tekst, die ik als een pleidooi beschouw voor een minder gepolariseerde of dualistische manier van denken, las ik toevallig een tekst van de Amerikaanse schrijfster Anaïs Nin uit 1974. In verband met de man/vrouw relatie pleit zij ervoor om zich meer te concentreren op de relatie tussen beiden dan op de verschillen. En ze geeft de bijkomende voorbeelden van de relaties tussen kunst en wetenschap, wetenschap en psychologie, religie en wetenschap. Voor haar zijn het niet de similariteiten die een harmonie kunnen vormen, maar wel de kunst relaties en verbanden te leggen tussen verscheiden elementen. En is bijvoorbeeld het christendom niet net een religie van ontmoeting en relaties?

12/2/2016.
Bruno Segers

REQUIEM PRO LUNA

Tien jaar is het geleden dat Luna en haar Malinese kinderoppas Oulematu op 11 mei in de Zwartzusterstraat werd doodgeschoten door een jong volwassene van bij ons. Tot vandaag komen mensen een kaarsje branden aan de gedenksteen of bloemen leggen.

Tijdens een beklijvend concert in onze Sint-Pauluskerk is op 20 en 21 mei Luna herdacht, Het harmonieorkest van Schelle trad samen op met vier koren, ze droegen de avond op aan alle kinderen die het slachtoffer zijn van zinloos geweld.

Dit intriest verhaal leeft in ons collectief geheugen. Jan Declair vatte het toen tijdens de afscheidsviering in een bomvolle Sint-Pauluskerk als volgt samen:

Het is niet juist dat een gebogen oude man met witte baard, een soort Sinterklaas een lofzang heft boven een kist waarin een tweejarig porseleinen kindje ligt met teddybeer. Het is niet juist, het is tegen de natuur.

Nu na 10 jaar werd op tekst van Frank Van Mossevelde het "Requiem pro luna" betekent letterlijk "Rust voor Luna" uitgevoerd. Toegegeven de licht en klankinstallatie was wat groot voor deze eeuwenoude kerk, het geluid soms te luid maar het enthousiasme van de vertolkers en zangers maakten veel goed. Emoties van angst, woede en machteloosheid kwamen los, de hemelse stem van Hanne Roos wist te ontroeren, een uniek samenspel was het resultaat.

In het bijhorende boekje stonden de teksten uitgetikt. Schitterende teksten met zoveel inhoud.

Baar voor de kinderen een dag vol van goud.

Zegen van zon die zich teder ontvouwt.

Troost als een zalving voor elkeen die lijdt.

Hoop op een wereld van angsten bevrijd.

Walter Geluyckens

BEDEVAART NAAR SCHERPENHEUVEL

Aan het weer kan het niet gelegen hebben, maar slechts 27 personen waren present op deze uitzonderlijke mooie en vooral warme dag. De optie voor meer vrije tijd te plaatse was dan ook meer dan welkom.

Na de sluiting van restaurant "De Ster" is het al enkele jaren zoeken naar een nieuw etablissement voor het middagmaal. Dit jaar werd gekozen voor 'De Ram', een restaurant met faciliteiten voor onze oudere, minder mobiele deelnemers. De bediening was misschien wel wat traag maar dit deed niets af aan de kwaliteit.

De traditionele Rozenkrans en kleine rondgang mocht zeker niet ontbreken.

Met de spiksplinternieuwe bus ging het dan richting 'Het Kerkschip' in de Antwerpse haven. Het is een godsdienstige en sociale ankerplaats voor de varende gemeenschap. Het kerkschip is de parochiekerk en -zaal van de binnenscheepvaart in Antwerpen. Buiten de zondagdienst gebeuren ook doopvieringen, worden sommige huwelijken ingezegend of huwelijksjubileumvieringen verzorgd. Pastoor Paul Scheelen ging in de kleine kapel voor in de eucharistieviering.

De dag werd afgesloten met een zeer verzorgde broodmaaltijd in de kantine van het Kerkschip.

Erwin Vandecaeter

JE ZIT MAAR ACHTER TRALIES ALS ZE STAKEN...

Op woensdag 25 mei hielden we een solidaire wake op het Frans Halsplein. Wij wilden zingen, stil zijn, stem geven aan mensen achter tralies

HET NIEUWE TOLHUIS

Foto: Rapp+Rapp

De afgelopen weken heeft de Tolhuisgroep niet stilgezeten en hebben we enkele kleine successen geboekt. Tijd voor een stand van zaken.

Dinsdag 17 mei 2016 heeft de Tolhuisgroep haar bezorgdheden over het nieuwe project op de Tolhuissite toegelicht op de vergadering van de districtsraad. We hebben gehoor gevonden bij de districtsraadsleden. Het district maar ook Erfgoed Vlaanderen heeft een negatief advies gegeven bij het voorliggende ruimtelijk uitvoeringsplan.

Ook de kranten en ATV hebben onze acties opgemerkt.

Vervolgens is de projectontwikkelaar ingegaan op ons verzoek om een gesprek aan te gaan. Op 23 mei heeft de projectontwikkelaar en zijn architect een uitgebreide toelichting gegeven over hoe het project tot stand is gekomen. Ze beaamden onze bezorgdheden over de torens die de mooie stadszichten op de Pauluskerk en de kathedraal verstoren. Ze hadden ook nog geen besef dat het zicht van op het dak van het MAS op de Schelde zal worden verstoord.

Een moeilijk punt blijft het bouwvolume (het totaal aantal vierkante meters) dat de projectontwikkelaar wil realiseren. Wij hebben onze bezwaren geuit ten opzichte van het huidig volume-ontwerp.

Op initiatief van de projectontwikkelaar is de goedkeuring in de gemeenteraad voor het ruimtelijk uitvoeringsplan met 3 maanden

uitgesteld tot de raadsvergadering van september. De stad heeft dit bevestigd.

Op deze manier hebben we als Tolhuisgroep bereikt dat vanuit de discussie met de eigenaar en architect we tot een overeenkomst zijn gekomen dat de architect weer achter de tekentafel gaat voor alternatieve voorstellen.

De Tolhuisgroep

Heel veel buurtbewoners en Antwerpenaren vermoeden dat het nieuwe Tolhuis met een hoogte van 50 meter de skyline van Antwerpen grondig zal verstoren en de Sint-Pauluskerk, als baken van de oude historische binnenstad rond het Schipperskwartier en de Kraaiwijk, doen wegdeemsteren.

De stad Antwerpen heeft veel geïnvesteerd om van het Mas een internationaal toeristisch uitkijkpunt te maken om Antwerpen te overzien. De bouw van het nieuwe Tolhuis, zoals de plannen nu voorliggen, zal het zicht op de kathedraal bedekken tot midden de wijzerplaat. Een grondige ingreep in het bestaande stadsweefsel. Bekijk ook eens deze impressie?

<https://www.youtube.com/watch?v=MLjcUz6AOpQ>

Gepubliceerd op 7 mei 2016

Deze impressie toont de totale impact van het geplande Tolhuis op de omgeving. Op tekening (2D) lijkt alles minder kolossaal dan wanneer je er virtueel in 3D omheen loopt.

SINT-PAULUSCAMERATA

Artistiek zijn er dit jaar weer nieuwe accenten gelegd in de muzikale traditie van de Sint-Pauluskerk.

En dit door ons huiskoor, de Sint-Paulus Camerata.

De Camerata bestaat uit 16 professionele zangers die hun sporen reeds verdienen op internationale podia.

Vorige zondag met Sacramentsdag hebben ze de Schubertmis "MISSA G-DUR D167" weer schitterend uitgevoerd tezamen met de Musici Dominicanorum.

Op de foto een voorafgaande repetitie in het hoogkoor onder leiding van kapelmeester Ivo Venkov.

Bezoekers van de kerk bleven ongemeen lang luisteren.

EEN HOMILIE OM OVER NA TE DENKEN...

Heel wat kerkgangers vroegen om de homilie van Sacramentsdag op te nemen in het krantje.

Het belangrijke verschil tussen geloof en atheïsme zit misschien in het geduld.

We moeten niet te snel klaar willen zijn met het mysterie dat we zo achteloos "God" noemen.

We hebben geen geloof nodig voor de onwankelbare zekerheden die binnen het bereik van ons verstand, ons voorstellingsvermogen of onze zintuiglijke waarnemingen liggen.

Geloof is er juist voor de momenten van schemering, van meerduidigheid van het leven en van de wereld.

Voor de nacht en het zwijgen van God.

Geloven gaat niet over ons zoeken naar veiligheid en zekerheden maar over het leren leven met het mysterie.

God woont nooit aan de oppervlakte.

'Zwijg over God. Noem Hem de Onuitsprekelijke, de Overstijgende maar spreek zijn naam niet uit' zeggen onze Joodse broeders. En ze hebben gelijk. En daarmee zeggen ze hetzelfde als Atheïsten die dus geen ongelijk hebben maar wel te weinig geduld om open te staan voor het transcendente, het mysterie.

Wat misschien het meeste aangrijpt in het maatschappelijk debat, is het niet kunnen aanvoelen van schroom.

Niet kunnen vatten dat doorheen eeuwenlange ervaring en wijsheid een groep gelovigen begrepen hebben dat leven 'ontvankelijk-zijn' betekent.

En toch. Wij werden geboren uit een intieme gemeenschap van twee mensen, een embryo verweven in de schoot van een moeder, met haar vlees en haar bloed. Haar lichaam dat klaar stond om ons te voeden, eten en drinken ineen.

Zij ontving ons en verlangde naar onze levenstoekomst.

Zette zichzelf helemaal in, met vlees en bloed, met lief en leed, voor ons als uniek mens.

Ontvankelijkheid. De basis van alle toekomstverwachting ligt niet in onszelf. Wie hebben allemaal voor mij de tafel gedekt, soms een leven lang. Wie hebben mijn hart trachten te winnen door nabijheid, aandacht, tegemoetkoming en geduld? Zonder dankbaarheid en dat besef van ontvankelijkheid schijnt er geen licht over het leven, wordt alles grijs en grauw. Het vraagt een geduldige waarneming.

Hoe stond het weer in de evangelielezing waar mensen hongerden naar levensbrood in de woestijn van het leven, toen avondangst hen overviel? Heb je het opgemerkt: Er staat dat het gebeurde in de richting van Betsaida: vertaald, het dorp van de armen. Precies daar klinkt de vraag: "Geef gij hen, te eten".

Het enthousiasme van de leerlingen om open te staan voor die menselijke verwachting was niet bijster groot. Juist voor deze passage waren ze twee aan twee thuisgekomen van een zending naar de dorpen.

Geen stok om zich te weren, geen dubbele kleding, geen rugzak, geen geld voor onderweg.

Het had hen wel iets gedaan, die nabijheid bij mensen.

Maar nu, afgemat, weer opnieuw die vraag: "geef gij hen te eten".

Houdt het dan nooit op?

Wat ze aanbrenge is peanuts voor zo'n menigte maar Jezus beschouwt het als een bijzondere gave. Over dat weinige spreekt Hij een dankgebed uit. Een dankgebed voor de vermoeide, kleine inzet die zoveel wonderbaars kan verrichten.

U begrijpt het. Dit gaat niet over brood, niet over eten.

Dit gaat over dat geweldige mysterie van mens zijn. Betrokkenheid, delen. Gegeven zijn, aan elkaar toevertrouwd.

Het Griekse woord Eucharistie spreekt boekdelen. Alles draait in het leven rond ontvankelijk zijn en dankbaarheid. Zoveel heb je gekregen van de velen die voor jou graankorrel waren en in liefde alles hebben geschonken. Wellicht heb je mogen ervaren dat een geliefde tegen jou zei: hier ben ik zelf, mijn lichaam, mijn diepste wezen, mijn intimiteit aan jou toevertrouwd. Neem mij, lief, heel en al.

“Neem mij, eet mij; dit is mijn lichaam, dit is mijn liefde. Word één met mij, word mij”. Indringend klinken Jezus woorden en de resonans raakt ons bestaan ten diepste.

En dit alles niet zo maar gewoon vinden, maar uit dankbare ontvankelijkheid je hand uitsteken om de levenskracht te ontdekken in die profetische woorden van de Heer:

“blijft dit doen en waarmaken in diep gedenken aan wat ik u heb voorgedaan.”

In een overweging over Sacramentsdag zei Sint-Augustinus:

‘Ontvang wat je bent: het lichaam van Christus.’

“En word wat je ontvangt: lichaam van Christus.”

Ontvangen en precies daardoor nieuw worden.

Met je verschillend aanvoelen en denken, ons ongeloof en geloof, met onze eigen talenten en littekens geef je vorm, met scha en schande soms.

Geven we inhoud en kracht aan wat Jezus belichaamde.

Je wordt zijn lijf en leden. Je probeert het toch.

Wie authentiek wil leven bewaakt geduldig zijn diepste bron.

paul scheelen

LOURDES IN SINT-PAULUS

Onze-Lieve-Vrouw is in Lourdes achttien maal (tussen 11 februari en 16 juli 1858) verschenen aan Bernadette Soubirous. De eerste lokale Mariadevotie in het afgelegen Pyreneeëndorpje dijde al vrij vlug uit over de rest van Frankrijk en in grote delen van de wereld.

Omdat velen niet in de mogelijkheid waren Lourdes te bezoeken, werden overal ter wereld replica's van de grot gebouwd. Bij een voorzichtige telling voor België komen we op 765 grotten, waarvan 128 in de provincie Antwerpen (waarschijnlijk zijn het er meer).

Eén van die exemplaren bevindt zich in de tuin van de voormalige kloostertuin van de Sint-Pauluskerk. Ze werd in 1908

opgericht in gewapend beton door H. De Wit. De inwijding op 11 oktober 1908 werd uitvoerig beschreven in Gazet van Antwerpen van 14 oktober 1908 (waarvoor dank aan Armand Storck voor het bezorgen van het artikel). Wij hopen dit artikel volgende maand te kunnen publiceren na toelating door Gazet van Antwerpen.

Op vraag van Walter Vrinssen, voorzitter van de kerkraad, is Ward Buys begonnen met het opfleuren van onze grot. Hij friste reeds het beeld van Onze-Lieve-Vrouw op, schilderde het hekken en gaf Bernadette terug wat kleur. Omdat er regelmatig kaarsjes gebrand worden zorgde hij ook voor een kaarsenstaander. De herstelling van de verlichting staat nog op het programma.

Als je volgende keer de grot bezoekt, moet je eens de rozenkrans van Maria bekijken. Hij heeft geen vijf maar zes tientjes, de Lourdes-rozenkrans, net als de rozenkrans die de Brigitinessen gebruiken.

Erwin Vandecauter

GODDELIJKE INTERIEURS

Vanaf 17 juni tot en met 16 oktober 2016 loopt in het museum Mayer Van den Bergh een uiterst fijne en begeisterende tentoonstelling: *'Goddelijke interieurs, stap binnen in kerken uit de eeuw van Rubens'*. Na de tumultueuze 16de eeuw, waarin de kerk en haar kerkgebouwen zwaar hadden geleden onder de Beeldenstorm van 1566 en de calvinistische bezetting, kenden ze in de 17de eeuw een heropleving: kerken werden hersteld en het katholieke leven herademde. Deze wederopstanding werd tot in het kleinste detail tot uiting gebracht in een apart genre van de schilderkunst van de 17de eeuw, het interieurschilderij. Museum Mayer Van den Bergh toont een selectie van enkele van onze prachtigste Antwerpse kerken.

De Sint-Pauluskerk mag zelfs op twee manieren haar steentje bijdragen aan deze unieke tentoonstelling. Enerzijds is er de bruikleen van het schilderij *Interieur van de Sint-Walburgiskerk* van Antoon Günther Gheringh (+1668) uit 1661. Dit schilderij hangt normaalgezien in onze pandgang. Hoewel deze kerk aan het Steen in 1817 werd afgebroken voor het rechte trekken van de Schelde, zal ze dankzij een 3D-constructie weer tot leven worden geroepen. Hoe dit in zijn werk zal gaan, kan u ontdekken in de digitale tentoonstelling die het museum aanbiedt op de nieuwe museumapp van de stad. Deze app begeleidt een stadswandeling langsheen de zes tentoongestelde Antwerpse kerken, waaronder ook de Sint-Pauluskerk.

Daarnaast toont museum Mayer Van den Bergh het 17de-eeuwse interieur van onze Sint-Pauluskerk in het schilderij van Pieter Neefs de Oudere (ca. 1578 – na 1656), in bruikleen gegeven door het Rijksmuseum te Amsterdam. Dit schilderij toont het reilen en zeilen van onze kerk in 1636: doorheen de middenbeuk trekt een processie rond, vergezeld van enkele notabelen, terwijl in het biechtgestoelte zich het dagdagelijkse religieuze leven afspeelt. Buiten de schilderijen van de vijftien mysteries – nog steeds op hun originele plaats! – zijn er echter weinig elementen in het schilderij die vandaag nog in onze kerk terug te vinden zijn. Zoek de verschillen! En dankzij een verplaatsbare module met een reproductie van dit tentoongestelde schilderij in onze kerk kan je makkelijk de vergelijking maken. Kom deze ontdekken na 17 juni en ... veel plezier met het zoeken!

Voor meer info:

Duur: Van 17 juni t/m 16 oktober 2016

Locatie: Museum Mayer van den Bergh (Lange Gasthuisstraat 19,
2000 Antwerpen)

Toegang: € 8 / 6

Caroline De Wever

DE DOODSKRALEN VAN ALANUS

Alanus de Rupe, ook wel Alain de la Roche of Alanus van der Klip genaamd, werd rond 1428, waarschijnlijk in Bretagne, geboren en overleed in Zwolle (Nederland) op 8 september 1475. Hij trad reeds jong toe tot de orde der dominicanen. Tijdens zijn studies specialiseerde hij zich in de filosofie en de theologie. Van 1459 tot 1475 gaf hij bijna ononderbroken les in Parijs, Lille, Douay, Gent en Rockstock waar hij benoemd werd tot meester in de Heilige Theologie. Tijdens zijn zestien jaar lesgeven werd hij een befaamde prediker. Hij was

onvermoeibaar in wat hij zag als zijn speciale missie, de prediking tot heropleving van het Rozenkransgebed, die hij met succes deed in het noorden van Frankrijk, Vlaanderen en de Nederlanden. Zijn visie over de rehabilitatie van dit gebed stamt uit 1460. Alanus heeft niets gepubliceerd tijdens zijn leven, maar vlak na zijn dood werd de broeders van zijn provincie opgedragen zijn geschriften te verzamelen voor publicatie.

De nachvolgende
figur gibt dyr zu
verstehen vnd le
ret dich wie du die
psalter marie be-
ten ordnen vnd
machen solt. Nym
mewar in der na-
chvolgende figur
ist ein Pater no-

ster das hat v. grosse stainlin vnd nach ey-
nem yedlichen grossen stainlin sollent sein
v. klaine. Dz erst gross stainlin vnder d. v.
ist mangeseley farb vnd bedeüt die manig-
faltikeit deiner sünd. Der and stein ist play-
the vnd bedeüt den vngewisen tod der die
gewislich zukünfüge ist. Der drit stein ist
rot vnd bedeüt das jungst gericht da du re-
chnung müst geben von allem de ym lebe
Der vierd stein vnder den v. ist schwarz
vnd bedeüt die hell. Der fünfft stein an der
pater noser ist guldin vnd bedeüt die glo-
ri vnd freud der heyligen welliche glori vñ
freud verheissen ist den die da halten die ge-
pot gotes vnd das alles ist mit mer den ein.

h j.

In één van deze geschriften, *Unser lieben Frauen Psalter* (1482), exemplum Tien, wordt door de Rupe vermeld hoe Sint-Dominicus opdracht geeft aan een boetvaardige ridder om een specifieke rozenkrans te maken. Hij moet bestaan uit vijf grote, verschillende stenen, elk gevolgd door tien kleinere kralen zoals in een normale rozenkrans.

- De eerste grote steen van de vijf is veelkleurig en duidt op de veelheid van uw zonden.
- De tweede is licht gekleurd en wijst op de onbekende dood in uw zekere toekomst.
- De derde is rood en doelt op het laatste oordeel waar je rekenschap zal moeten geven over uw leven.
- De vierde is zwart en betekent de hel.
- De vijfde is verguld en duidt op de glorie en de vreugde van de heiligen, glorie en vreugde die beloofd is aan wie zich houdt aan de geboden van God.

Erwin Vandecauter

PAROCHIALE COÖRDINATIEKALENDER

Juni

Wo	1	15.00u	Vergadering werkgroep Nocturne
Vr	3	16.00u	Eucharistieviering - org. "Appina Travel"
Za	4	12.00u	Huwelijksviering Kristof Lemmens-Ellen Janssens Open Kerkendag
Zo	5	10.30u	Orgelmis
		12.00u	Doopviering Jozefien Van Hooydonck
Ma	6	14.00u	Dagelijks bestuur muziekkapel
Do	9	19.00u	Conferentie 800j Dominicanen: Dominicanen in het klooster van Sint-Paulus te Antwerpen
Zo	12	10.30u	Orgelmis
Ma	13	14.00u	Vergadering Sint-Vincentius
Zo	19	10.30u	Orgelmis
Di	21	9.30u	Vergadering Parochieteam
Za	25	11.00u	Huwelijksviering Karl Peeraer-Laurence Wauters
		14.00u	Huwelijksviering Steve Verstraeten-Sara Van Win
Zo	26	10.30u	Koormis Petrus en Paulus Volwassenendoop Germaine Kutemann
		13.00u	Doop Sepp Baeyaert
		14.00u	Doop Ela Krywen
Di	28	10.00u	Eindpresentatie onderzoek Calvarietuin

Juli

Za	2	11.00u	Huwelijksviering Christophe Geyskens-Killia Wouters
		13.00u	Huwelijksviering Sacha Bauwens-Julie Reynaert
Zo	3	10.30u	Orgelmis
Vr	8	11.00u	Huwelijksviering Gregory Goethals-Charlotte Brouwers
Zo	10	10.30u	Orgelmis
Za	16	16.00u	Vrij concert door "Epson Choral Society" Engeland
Zo	17	10.30u	Orgelmis
Zo	24	10.30u	Orgelmis
Zo	31	10.30u	Orgelmis

Teksten en afbeeldingen werden opgenomen zoals door de auteurs aan de redactie bezorgd
Verantwoordelijke uitgever: P. Scheelen, Sint-Paulusstraat 22, 2000 Antwerpen
Foto's: A. Bertrand, B. Segers, rapp+rapp, P. Scheelen, E. Vandecauter, C. Misselyne
Redactie: P. Scheelen, L. Van achter, M-P Verhoeven, E. Vandecauter